

יחסי דמות רקע באופנה

אמה ארבלי

מבוא

פרויקט הגמר שלי עוסק ביחסי דמות רקע צילום אופנה. צלמים מוכרים כמו ארווין פן וריצ'רד אבדון התייחסו לרקע בצילומיהם כאובייקט צילומי שמטרתו להיות כמה שפחות דומיננטי ולא לקחת את תשומת הלב מהדוגמנית או הדוגמן ומלבושה. כיום בצילום אופנה מודרני ובסגנון הצילום שאני רוצה לעסוק בו הדוגמן/נית הם לא בהכרח המוקד אלא גם הארט והרקעים שמסביב עד כי לעיתים תשומת הלב מופנית בעיקר אליהם. צילום ברקע חלק היה יותר מתאים לצילום שבו רצו לשווק מוצרים או לצילום דוגמנות. כך יכלו להבליט את האובייקט שרצו לשווק על מנת שהפוקוס יהיה אך ורק על המוצר המשווק. וכיום בצילום אופנה מודרני נעשה הרבה יותר שימוש ברקעים שונים ומגוונים מכיוון שגם לרקע יש משמעות (לפעמים גלויה ולפעמים נסתרת), רקע יכול להפוך את הנושא שלך לגלוי יותר לקהל ולמשוך תשומת לב לפרטים. וכך להסביר משהו על הנושא ואפילו להפוך אותו לחלק מהסיפור שאתה רוצה להעביר בתור צלם. בדיוק כמו הרקע גם שימוש באביזרים שונים יכול לעזור להעביר מסר בתמונה או לספר סיפור, כל חלק בתמונה יכול להיות חלק מהנרטיב שהצלם רוצה להעביר.

תוך כך יעסוק הפרויקט שלי ביחסי דמות רקע צילום אופנה תוך מתן משמעות לרקעים ולחללים בהם אצלם.

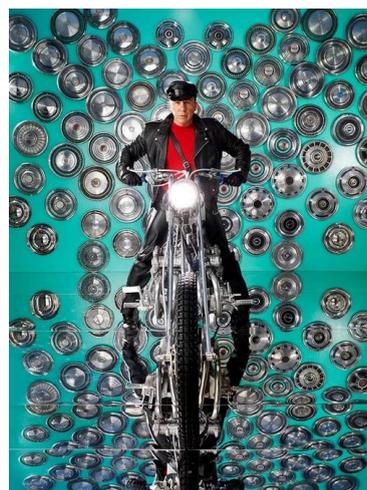
פרק העמקה תיאורטית

1. David LaChapelle

דיוויד לה שאפל נולד בקונטיקט ב 1963, צלם ואמן אמריקאי. דיוויד לה שאפל הוא צלם, ובמאי של סרטים, פרסומות וקליפים. ידוע בזכות העבודות שלו שידועות כמוגזמות, מוקצנות, סוריאליסטיות, הומוריסטיות, מעוררות תדהמה ואירוניות. דיוויד למד בבתי ספר לאמנות בצפון קרוליינה ובניו יורק. לאחר מכן התחיל לעבוד במגזין "Interview" כצלם מקצועי ובהמשך התקדם גם למגזינים נוספים כמו "GQ", "VANITY FAIR", "rolling stone", "VOGUE". דיוויד הוציא ספרים שבהם פרסם צילומים של מפורסמים רבים. הוא עבד עם ידוענים כמו: דיוויד בקהאם, נעמי קמפבל, מדונה, מייקל ג'קסון, וויטני יוסטון, לאונרדו דיקפרי, קניה ווסט, קוונטין טרנטינו, ליידי גאגא, אלטון ג'ון ועוד רבים. לה שאפל גם מפיק מופעים ובמאי של סרטים שונים. הוא עוסק גם בתחום הפרסום ועובד עם חברות כמו "TOMMY HILFIGER", "BURGER KING", "DIESEL", "H&M". דיוויד זכה בפרסים רבים על עבודותיו השונות, בהם: פרס הצלם הטוב ביותר, במאי הוידאו הטוב ביותר, וידאו-קליפ השנה ועוד.

סגנון הצילום של לה שאפל הוא צילום פופ מאוד צבעוני בעל רקעים מודגשים והרבה השקעה בארט. גם פרויקט הגמר שלי עוסק ביחסי דמות רקע תוך מתן הדגשה לרקעים צבעוניים עם אלמנטים מתרבות הפופ. לכן לה שאפל מתכתב עם הפרויקט שלי באופן בו הוא עובד עם היחס לרקעים של הדמות והצבעוניות.

צילום של פטר מרינו, ניתן לראות כי דימוי זה מתכתב עם הפרויקט שלי בהתייחסות ליחסי דמות רקע, יש השקעה מרובה ברקע דומיננטי אשר לוכד את תשומת הלב, לא פחות ואפילו יותר מהדמות עצמה.

סגנון הצילום והאמנות של לה שאפל הוא צילום פופ ארט, פוסטמודרני, סוריאליסטי, נועז, צבעוני וייחודי. בסגנון הצילום

שלו ובתמונות שלו הוא מנסה לשאול שאלות על נושאים שמעסיקים אותו כמו: סמים, כסף, פרסום, מוות ואסונות. ומנסה להעביר את הנושאים הללו דרך התמונות שלו בשימוש של הומור ויופי. לה שאפל פועל בז'אנר הצילום המבוים וסגנון הפופ ארט וסוריאליזם. סגנון הפופ ארט מתבטא במה שפופולרי בתרבות, מאפיין תחושת אופטימיות, מלאה בצבעים ורעיונות צעירים

וחדשים. לה שאפל משלב עם שפת הפופ ארט גם את הז'אנר הסוריאליסטי המאופיין באלמנטים של עריכה, צבעים מנוגדים, חופשיות, חלומות. אלמנטים אלו מתבטאים בתמונות בלתי רגילות מעבר לדמיון ולהגיון.

הדרך של לה שאפל התחילה בכך שרצה להיות צייר ושינה את דעתו לאחר שעשה קורס צילום. לה שאפל עבר לניו והחל לעסוק בצילום ובעזרתו של אנדי וורהול הפך לצלם מגזינים, וצילם במגזינים נחשבים וגדולים בעולם כמו "ווג", "פלייבוי" ו"רולינג סטון" הוא צילם כוכבים וידוענים רבים. מקור ההשראה של לה שאפל הוא כמובן אנדי וורהול. בראיון איתו הוא מציין כי הוא אוהב את היצירות של נאן גולדין, אנסל קיפר, פיקאסו ותקופת הרנסנס אך לא חושב שהקשר הזה בא לידי ביטוי בעבודות שלו.

ניתוח עבודותיו של לה שאפל שפה טכנית ותוכן:

בתמונה הזאת ניתן לראות את הדוגמן רובי אנטוניו נמצא בתוך בועה ומסביבו מנורות לדים, אורות, שלטים זוהרים ופסלים.

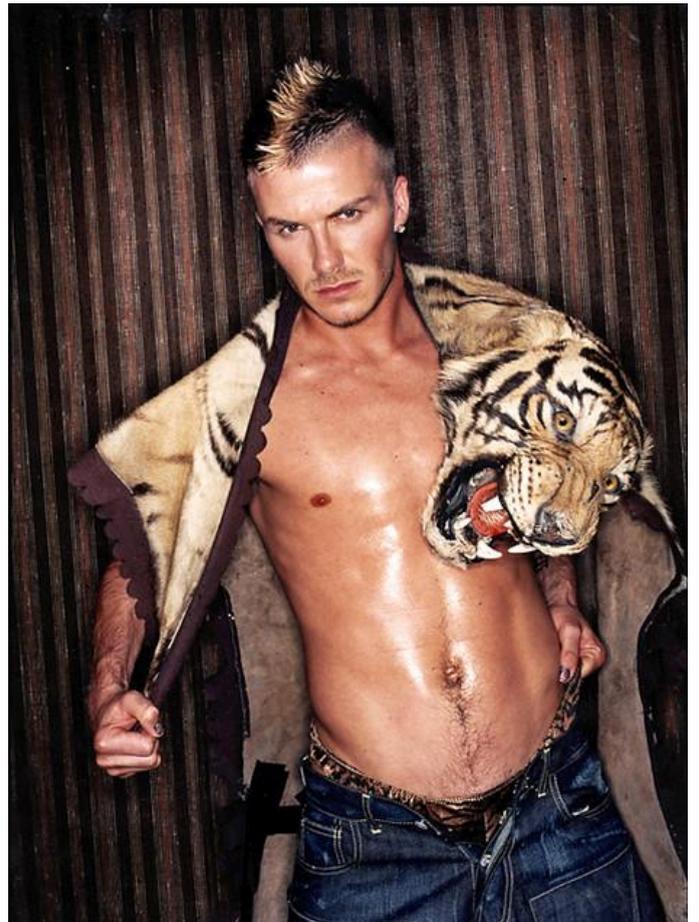
הדוגמן נמצא באמצע התמונה אך בחלקה העליון, השימוש הרב בארט ובאביזרים תופס את מרבית הפריים. עומק השדה הוא מלא. מהירות התריס גבוהה ואין מריחה או טשטוש בצילום. נראה כי מדובר בתאורת סטודיו קשה להעריך בדיוק את אופי התאורה בגלל העריכה המרובה אך לפי האופן בו פניו של אנטוניו מוארות נראה כי היה שימוש בפלאש מרכזי.

התמונה מצולמת בגודל פריים לונג שוט והדוגמן מסתכל מעט למטה אל הצלם. בתמונה אפשר לראות שלה שאפל שומר על הנרטיב המוכר שלו, כסף ופרסום. בעזרת הפופ ארט השונה שמוצג בתמונה אפשר לראות את הדולרים, וויב הקזינו, win win win, כל אלו תורמים לנרטיב ועוזרים ללה שאפל להעביר ביקורת על נושאים אלו.

היחס בין הדמות לרקע מתבטא בכך שהרקע הוא מלא באורות צבעוניים פסלים סמלים וציורים והדמות לבושה בחליפה בצבע כסף הולוגרפי וכשנופל עליו אור הוא זוהר בצבעים. בחרתי בתמונה זאת כי הוא מאוד משכה לי את העין ובלטה בזכות הצבעוניות המעניינת. הרגש שהיא העבירה בי הוא התלהבות. כשראיתי את התמונה הבנתי כמה מיוחד מסקרן שונה ובלתי רגיל יכול להיות הפרויקט שלי.

התמונה הזאת היא חלק מסדרה שבה מדגמן בקהאם. ניתן לראות את דיוויד במרכז ללא חולצה עם שטיח נמר. מאחר ועומק השדה מלא ואין עיוותים בדמות אני מניחה שהעדשה בה צולמה התמונה היא עדשת נורמל. אין מריחה בתמונה ולכן מהירות התריס היא גבוהה, עומק שדה מלא. זוויות הצילום היא בגובה העיניים, גודל הפריים הוא מדיום, לפי החזרות אור על בקהאם ועיגול האור על הרקע אני מניחה שלה שאפל השתמש בפלאש על הדמות ועל הרקע הנרטיב המועבר בתמונה הוא הגבריות וההטרסקסואליות המועברת דרך דיוויד בקהאם שיש שאומרים שהוא הדוגמא למודל הגברי. בקהאם בלי חולצה וג'ינס פתוח, הוא מתבסה עם נמר והוא נראה מזיע. כל הסמנים הללו מראים על חוזקה וגבריות. במיוחד המבט למצלמה שמשפיע על ההרגשה שלנו והוויב שאנחנו מקבלים מדיוויד. הצבע הדומיננטי פה הוא חום אפשר לראות אותו ברקע שטיח הנמר ובחגורה.

בתמונה הזאת ניתן לראות את מייקל ג'קסון נמצא בים עם כנפיים של מלאך והוא עומד על שטן. התמונה הזאת היא חלק מסדרה שעוררה המון תגובות. לה שאפל הסביר שהביקורת שהוא מעביר בתמונה הזאת היא ביקורת כלפי חלק מהמאפיינים של הכנסיה הקתולית. הוא יצא כנגד החומרנות ורדיפת הממון. וגם יוצא להגנתו של חברו מייקל שטוען שהוא חף מפשע. הוא מסביר ואומר שבעיניו הפונדמנטליסטים הרסו את הנצרות, שישו הוא לא בנו של אלוהים אלא כולם. לה שאפל מנסה להראות את הטירוף ושל אמריקה וליד התמונות הללו הוצגו בתערוכה גם תמונות המתייחסות לאפיפיור ולכנסייה הקתולית.

בתמונה הצבעים הבולטים מעבר לשחור ולבן הם אדום כחול ומעט צהוב, נקודת המבט של הצלם היא בגובה העיניים וגודל הפריים הוא לונג שוט, לה שאפל עורך את התמונות שלו ולכן קשה להבחין בגודל העדשה אל מאחר ונראה שהדמות נראת ללא עיוותים או בעומק שדה רדוד אני מניחה שהעדשה שבה צילם היא עדשה נורמל, עומק השדה מלא ומהירות התריס גבוהה. מייקל נמצא במרכז התמונה והאביזרים בתמונה הם החרב, הנחש והכנפיים שמסמלים את המלאך את השטן ואת "ההרג". בחרתי בתצלום הזה מכיוון שהביקורת שלה שאפל מנסה להעביר היא מאוד חזקה ודרך התמונה קל מאוד להבין למה הוא מרגיש ומה הוא רוצה להגיד.

אני חושבת דיוויד לה שאפל הוא צלם מוכשר עם תמונות מיוחדות ובלתי רגילות ועם רעיונות מקוריים וחדשניים. התמונות שלו משכו את העיניים שלי בזכות הצבעוניות והרבה שימוש בארט ואביזרים מיוחדים. התמונות שלו מאוד חזקות ובכל תמונה רואים שיש חשיבה עמוקה מאחוריה כדי להעביר בדיוק את הביקורת שהוא רוצה להעביר ואת הרגשות כלפי אותה ביקורת. העבודות והתצלומים של לה שאפל הביאו לי השראה רבה. התמונות שלו העבירו בי רגש של התלהבות ורצון לצלם באופן מיוחד כמוהו. בנוסף, אני חושבת שהתמונות שלו מושכות את העין וקשה לפספס אותם וככה גם מי שלא מתחבר אליהן כל כך יכול עדיין להרגיש רגש.

2. Michal Chelbin

מיכל חלבין (נולדה ב-1974) היא צלמת ישראלית למדה בתיכון לאומנויות בחיפה ושירתה בצבא בתפקיד צלמת צבאית בדובר צה"ל.

עבודותיה הוצגו במוזיאונים ברחבי העולם כמו: מוזיאון תל אביב, מוזיאון חיפה, The Metropolitan Museum New York, Getty Center, LA, The Jewish Museum New York ועוד.

מיכל צילמה למגזינים מוכרים רבים: The New York Times, The New Yorker, Le Monde, Businessweek, ו-VOGUE Italy. היא צילמה לבתי האופנה Dior ו-Gucci. חלבין ידועה בזכות צילומי אסירים בבתי סוהר באוקראינה, צילום בבתי ספר למטאדורים (מלחמות שוורים) בספרד, צילום של אקרובטים, רקדנים סלוניים ואמני קרקס במרחבים שמחוץ לבמה (התמונות צולמו בעיקר בישראל, אנגליה ואוקראינה). זכתה בפרסים רבים על עבודותיה השונות: פרס ליאון קונסטנטינר, פרס אוסקר הנדלר ופרס עידוד היצירה לאמנות פלסטית. בשנת 2009 הייתה אחת מארבעת המועמדים לפרס טיילור ווסינג לצילום דיוקן המוענק על ידי גלריית הדיוקנאות הלאומית לונדון וזכתה במקום השלישי.

סגנון הצילום של מיכל חלבין עוסק הרבה בתחושות בטן. בראיון אומרת חלבין, שהיא מצלמת מתוך דברים שמניעים אותה ומזכירים לה משהו שבתוכה. העבודות שלה מעלות שאלות של זהות, השתייכות ופרפורמנס, לצד מיניות מעורפלת וזהות מגדרית. רוב המצולמים שלה הם בני נוער. היא עוסקת הרבה בגיל הנעורים ואומרת שיש לה משהו לא פתור מגיל הנעורים שלה. היא אמרה שפרוטרתים שהיא יוצרת הם מאין פורטרט עצמי לעיסוק בנושאים אוניברסליים. חלבין מוסיפה: "שבכל פורטרט שלה יש איזה פער בין השבריריות של הדמויות לבין החוזק שהן מנסות להפגין. המושאים מתחפשים, עושים איזה פרפורמנס, חושפים את העובדה שיש מעין זרות כזו, כמו עולם בתוך עולם".

לדבריה של חלבין אמנים אשר לקחה מהם השראה רבה הם: ורמיר, קאראוואג'ו, ולסקס, דיאן ארבוס ואוגוסט זנדר.

הצילומים של חלבין מתקשר לעבודה שלי קודם כל כי היא עוסקת צילום אופנה ועם זאת ניתן לראות כי יחסי דמות רקע אצלה מקבלים ביטוי בהשקעה רבה וחשיבה על משמעותם. החשיבה בין הדמות שהיא מצלמת מה שהיא לובשת והרקע, הלבוש הוא לא הדבר העיקרי בתמונה. התמונות שלה מלאות בצבעים בולטים והדפסים שמושכים את העין.

צילום של שירה האס שבו ניתן לראות את סגנון הצילום של חלבין ואפשר לזהות את הניגודיות בין השבריריות לבין החוזק של הדוגמנית. עם רקע מיוחד, דומיננטי שתופס את העין והוא העיקר כך העבודות שלה והצילום הזה מתקשר לפרויקט שלי.

ניתוח עבודותיה של חלבין שפה טכנית ותוכן:

בתמונה הזאת ניתן לראות את הדוגמנית עומדת במרכז הפריים ללא חולצה, שיער פזור ומכנס כחול עם נקודות. התמונה הזאת היא חלק מסדרה לצילום אופנה לקולקציית החורף (2016) של בית האופנה "דיור". התאורה שבה השתמשה מיכל היא תאורה טבעית שבה שבה מהצד ניתן לראות זאת מהאור שנופל על הדוגמנית והצל שיש בתמונה. עומק השדה בתמונה מלא ומהירות התריס גבוהה ובעקבות זאת אין טשטוש ומריחה בתמונה. אני מניחה התמונה צולמה בעדשת נורמל מכיוון שאין עיוות בתמונה. הזווית בה צילמה חלבין היא בגובה העיניים וגודל הפריים הוא מדיום. הדוגמנית לבושה במכנס כחול

וחגורה כחולה עם קישוטים אדומים והצבעים הבולטים ברקע גם הם כחול ואדום. בחרתי בתמונה מהסדרה הזאת מכיוון שזאת סדרה שצולמה לקולקציית בגדים אך הבגד הוא לא הפריט העיקרי בתמונה וזה מתקשר לפרויקט שלי.

תמונה זו היא חלק מסדרה שצולמה למגזין "דאסט". בתמונה ניתן לראות את הדוגמן בערך במרכז התמונה (הוא נמצא מעט שמאלה). הרקע שנמצא מאחור הוא רקע שחור עם פרחים בצבעים אדום, כחול סגול, וקישוטים בצבע זהב, צהוב. הצבעים הבולטים בתמונה הם אדום של העניבה והפרחים וכחול של החליפה וגם של הפרחים בנוסף גם הקישוטים הזהובים ברקע בולטים מאוד. האור הוא אור טבעי שמגיע מצד ימין וניתן לראות זאת בעקבות האור שבצד ימין של הפנים של הדוגמן והצל בצידו השני. עומק השדה

שהשתמשה חלבין הוא רדוד מכיוון שרואים שיש טשטוש ברקע של התמונה, מהירות התריס היא גבוהה, גודל הפריים הוא דמיום, אני מניחה שחלבין השתמשה בעדשת נורמל מכיוון שאין עיוות בתמונה. זויות הצילום היא בגובה העיניים.

התמונה הזאת היא חלק מסדרה שאותה צילמה חלבין לבית האופנה גוצ'י. בתמונה ניתן לראות את הדוגמנית שוכבת בתוך שיחים ירוקים ומחזיקה בידה צלב. הצבעים הבולטים בפריים הם: ירוק - העלים והמגפיים, כתום - השיער ולבן - הבגד. חלבין צילמה את התמונה כאשר היא מצלמת מעל הדוגמנית, עומק השדה מלא ומהירות התריס גבוהה וזאת ניתן לראות בעקבות שאין מריחה ואין טשטוש בתמונה, גודל הפריים הוא לונג שוט, אני מניחה שהתמונה צולמה באור יום אך ניתן לראות את הדוגמנית עצמה יותר מוארת

מהצמחייה ולכן אני חושבת שיש תאורה נוספת שמאירה אותה. בחרתי בתמונה זו מכיוון הדבר הראשון שתפס את העיניים שלי היה הצמחייה מסביב והשיער הכתום שלה, הרקע שהשתמשה חלבין הוא אמנם בצבע אחד אך הוא מאוד בולט.

בעיני העבודות של מיכל חלבין הם מאוד ייחודיות ויוצאות דופן, הסגנון שלה הוא שונה משאר אומני ההשראה שלי אך יש לה שפה מעניינת עם פרספקטיבה שונה. אני חושבת שבחירת לוקיישנים שלה מאוד מיוחדת עם רקעים יפים וצבעוניות בולטת. אני מאוד מתחברת לדרך שבו היא מצלמת דרך תחושת בטן ודברים שמניעים אותה ומעניינים אותה מכיוון שמרגישים זאת דרך התמונות.

3. petra collins

פטרה קולינס נולדה בקנדה שם למדה בבית ספר וקולג' לאומנות. הצילום שלה מאופיין בתחושה נשית וחלומית. פטרה היא לא רק צלמת אלה גם שחקנית ודוגמנית. קולינס הייתה צלמת במגזין "Rookie" ועבדה עם הצלם ריצ'רד קרן. ב2016 נבחרה קולינס ל"פנים" של גוצ'י. ו"הוכתרה" IT GIRL על ידי מגזין "The New Yorker" & "VANITY FAIR". חלק מעבודותיה של קלינס מוצגות במוזיאון המטרופוליטן בניו יורק. קולינס צילמה תמונות של מפורסמים רבים כמו: כוכבי סדרת אופוריה, להקת הקייפופ המצליחה בלאק פינק, קארדי בי, דקוטה ג'ונסון, פרנק אושן, בילי אייליש ועוד. למגזינים כמו: ELLE, VOGUE, rolling stone, Le Monde, allure קולינס צילמה גם קמפיינים ופרסומות לחברות כמו: gucci, sony, blumarine, mac, bulgari, fenti, calvin klein, adidas ועוד רבים. בנוסף לצילום, דוגמנות ומשחק פטרה גם ביימה סרטים וקליפים של זמרים כמו: סלינה גומז (fetish, bad liar), קרלי ריי ג'פסן, קארדי בי ואוליביה רודריגו (good 4 u).

סגנון הצילום של קולינס הוא צילום אופנה ופרסום עם שילוב חלומי, אסתטי, צבעוני, מנצנץ, קייפופ ווינטג' שמאפיין את המבט הנשי והנשיות, ניתן לראות בתמונות שלה המון נשים צעירות ורמיזה לכך שהם נוצרו על ידי אישה.

התמונה הזאת צולמה לקמפיין בגדים של חברת הבגדים "נורדסטרם". כאן ניתן לראות את הסגנון הצילום החלומי, צבעוני, מנצנץ ומעצים נשיות שפטרה אוהבת. העבודות של פטרה מתקשרות לפרויקט שלי מכיוון שהלוקיישנים שבהם קולינס מצלמת הם ייחודיים, שונים, בולטים, מעניינים ומושכים את העין ובעבודות שלה רואים שלמרות שהיא מצלמת עבור קולקציות בגדים הם לא העיקר.

ניתוח עבודותיה של קולינס שפה טכנית ותוכן:

התמונה הזאת צולמה כחלק מסדרה שנקראת "OMG i'm being killed" שלפי דבריה של קולינס הוא ייצוג טוב של האמת על העידן בו אנו חיים, עידן שבו פילטרים נותנים לנו נחמה. בחרתי בתמונה זאת מכיוון שהתחברתי לניגודיות של בית הקברות עם הכנפיים על שתי הבנות שנמצאות באמצע הפריים. בנוסף אהבתי מאוד השימוש המגוון בארט, באביזרים ובלוקיישן בשביל ליצור את הניגודיות ואת הרעיון של הצלמת.

התמונה צולמה בעומק שדה מלא ומהירות תריס גבוהה. התמונה צולמה בחוץ עם תאורה טבעית של השמש. אני מניחה שקולינס השתמשה בעדשת נורמל מכיוון שאין עיוות בתמונה, גודל הפריים הוא לונג שוט ומצולם מגובה העיניים אך מצלם אותם מהגב. הצבעים שבולטים בתמונה הם הירוק של הדשא, הכחול של השמיים וגם צבעי השמלות של הדוגמניות והצבע הלבן של הכנפיים. בתמונה יש סימטריה מכיוון שאבצע נמצא קבר אחד משני צדדיו נמצאת

דוגמנית שגם לכל אחת מהצד שלה יש קבר נוסף, שתי הדוגמניות צועדות שרגל ימין שלהן היא המובילה ולשתיהן יש כנפיים.

התמונה הזאת היא חלק מסדרת תמונות שצולמה קולקציית הבגדים של "בלומריין" עונת סתיו - חורף 23. בתמונה ניתן לראות את הדוגמנית עומדת המרכז התמונה מאחוריה שלט בצורת לב שהציתו באש. גודל הפריים הוא לונג שוט וזווית הצילום היא בגובה העיניים. התמונה והסדרה מצולמת בחוץ בחושך והתאורה שמאירה את הדוגמנית היא האש שנמצאת מאחוריה. בחרתי בתמונה זאת מכיוון שהארט בתמונה הוא מיוחד ולא רגיל לראות תמונות כאלה לצילום אופנה בנוסף, הדבר הראשון שמושך את העין הוא האש. בנוסף התחברתי לכך שלמרות שהבד

של הבגד הוא אינו בולט בחירת הבד היא מוסיפה לתמונה כי האור משתקף על הבגד המטאלי. הצבע הבולט הוא הצבע הכתום של האש והשחור של החושך והבגדים שחורים מטאליים. עומק השדה הוא מלא מכיוון שאין טשטוש בתמונה, מהירות תריס היא גבוהה אך לא גבוהה כמו מהירות האש וניתן לראות זאת מכיוון שהאש נמרכת מעט, אני מניחה שהעדשה שבה צילמה קולינס היא עדשת נורמל מכיוון שאין עיוות בתמונה.

התמונה הזאת היא חלק מקמפיין צילום הבגדים של "פנטי X פומה" שהזמרת שריהאנה עיצבה. בתמונה יושבת הדוגמנית על ספסל בחדר מלתחות. התמונה מלאה בצבעים אך הצבעים שתופסים את העין הם ירוק, צהוב, כחול והכתום. נראה שהשתמשו בתאורה של סטודיו שמאירה מצד הימין בנוסף, יש תאורה נוספת שמאירה על הפנים ובאזור החזה של הדוגמנית. בחרתי בתמונה זאת מכיוון שרואים את החשיבה העמוקה מאחורי כל פריט שנמצא בתמונה כמו: המשקולת, הספרים שכתוב עליהם "פנטי", הקסדה, המגבת, הבקבוק מים וגם הלוקרים הפתוחים. למרות שהדוגמנית יושבת הזוויות בה צולמה התמונה היא בגובה העין של הדוגמנית מכיוון שרואים שגם קולינס ירדה לצלם אותה בגובה שהדוגמנית נמצאת בו. אני מניחה שהתמונה צולמה בעדשת נורמל ושפטרה צילמה לרוחב ולא לאורך כמו התמונות הקודמות, גודל הפריים הוא לונג שוט, עומק השדה מלא ואין טשטוש בתמונה, מהירות התריס היא גבוהה ואין מריחה.

לפי דעתי פטרה קולינס היא צלמת מוכשרת עם תמונות ייחודיות וחדשניות עם נקודת מבט חדשה שלא ראו הרבה בימינו. התחברתי מאוד לתמונות שלה מכיוון שרואים שיש חשיבה מאחורי כל אביזר שנמצא בתמונות שלה. התמונות שלה צבעוניות ושקשה להתעלם מהן. היא מדברת על

נושאים חשובים בתמונות שלה ומצליחה להביא אותם לידי ביטוי בצורה שכל מי שרואה אותה יכול להבין את הביקורות או הרעיון שהיא מנסה להעביר דרכן.

4. Versace

המותג בעל השם, נוצר על ידי מעצב האופנה ג'יאני ורסצ'ה הידוע בסגנונו המפואר והשופע. אהבתו הגדולה לאופנה נוצרה בעקבות חנות האופנה שהייתה לאימו ובעיקר מכיוון שמאז שהיה קטן גדל סביב האופנה והעיצוב. אימו השפיעה עליו והייתה המקור לאהבת הכוח הנשי, וזאת הסיבה מדוע הנושא המרכזי מאחורי המותג ורסצ'ה הוא כוחן הכובש, הערצה והחוזקה של נשים, מה שהופך את סמל מדוזה לייצוג ולסמל הידוע של בית האופנה. הוא חשב שמעצב אופנה צריך לשבור את הכללים ולצאת מאזור הנוחות והנורמות. בעיצובים שלו היו המון פרטים של דברים אישיים שנגעו לליבו. הוא תנסה בבגדים עם מרקמים וציורים שלא היו רגילים, הוא שיחק בפרופורציות שונות שהתאימו יותר לגברים.

בנוסף להשראה שקיבל מאימו ג'יאני אמר שההשראה שלו הייתה תקופת ימי הביניים, אמנות רומא, המיתולוגיה היוונית ואנדי וורהול.

ג'יאני נרצח ב-1997 בפתח דירתו במיאמי בידי אנדרו קונאן, הסיבה לרצח הייתה כי נטען שלורסצ'ה היו חובות גדולים שלא שילם למאפיה של קלבריה.

לאחר שג'יאני נרצח דונטלה אחותו לקחה בעלות על המותג והיא יושבת הראש של בית האופנה. דונטלה המשיכה את דרכה של ג'יאני ואפילו הרחיבה את מותג הבגדים למותג שבו מוכרים תבשיטים, ריהוט לבית ואפילו בתי מלון.

דונטלה רצתה להכניס לתוך עיצוביה את תרבות הפופ וכך גם קשרה קשרים עם תעשיית המוזיקה. המותג ידוע בשימוש תדיר של מפורסמים שונים לפרסומות שלו כמו: מדונה, בריטני ספירס, לידי גאגא ועוד רבים.

חלק מהעבודות הייחודיות של ג'יאני ודונטלה ורסצ'ה מוצגות במוזיאון ויקטוריה ואלברט בלונדון.

החברה נמכרה ב-2018 למותג מייקל קורס ונמצא תחת בעלותם, אך עדיין לדונטלה יש השפעה רבה על החברה ועדיין מייצרת בגדים עבורה.

ניתוח עיצובי הבגדים של ורסצ'ה:

בתמונה ניתן לראות את השמלה שעיצב בית האופנה ורסצ'ה לשחקנית המוכרת בלייק לייבלי לאירוע המט גאלה המוכר, המתקשר והידוע שמתרחש בדרך כלל ביום שני הראשון של חודש מאי במוזיאון המטרופוליטן בניו יורק. בכל שנה מצופה מהאורחים להתלבש לפי הנושא שנקבע. בשנת 2022 נושא הנשף שנבחר הוא: "Gilded Glamour" – "אמריקה: אנתולוגיה של אופנה". זאת השמלה שעוצבה לבלייק לכבוד הנשף המוכר והאהוב.

בחרתי בעיצוב זה מכיוון ששרואים שיש חשיבה מאחורי כל פרט בבגד ואפילו יש פרטים מוחבאים בשמלה. בתמונה מצד שמאל רואים את הבגד במצבו ההתחלתי ולאחר מכאן החלק הורוד בשמלה נפתח לתכלת וגם מתחלפות הכפפות לאותו הצבע. בשמלה השתמשו בקריסטלים שהציגו את בניין האמפייר סטייט בניו יורק, השובל הכחול ביחד עם הכפפות והכתר היו מחווה לפסל החירות. עד היום השמלה הזאת וגם השמלה שלבשה לייבלי ב - 2018 שעוצבה גם היא על ידי ורסצ'ה הן הזכורות ומדוברות ביותר .

בתמונה יש שלוש דוגמניות שלבושות בקולקציית האביב 2018 בשבוע האופנה במילאנו. קולקציית הבגדים היא מחווה של דונטלה לאחיה ג'יאני להשראות ויצירותיו. היא רצתה שהפוקוס יהיה על חייו, לא על הסוף הטרגי, אלא גם על נטיותיו הפמיניסטיות והרלוונטיות הנצחית של עיצוביו. באותה שנה ציינו 20 שנה להירצחו של ג'יאני. הבגדים מלאים בצבעים צועקים, בולטים, זוהרים, מנצנצים, מיוחדים, בלתי רגילים וקשה לפספס אותם. על חלק מודפסים ציורים של מרלין מונרו ומגזין "ווג". בחרתי בקולקציית הבגדים הזאת מכיוון שהיא מראה את סגנון הפופ ארט שאני לוקחת ממנו השראה לתמונות שלי.

בתמונה ניתן לראות את הבגדים שעיצב בית האופנה ורסצ'ה לידועניות קנדל וקילי ג'נר לנשף המט גאלה המסורתי. כמו בכל שנה נבחר נושא שבו מצופה מהאורחים להתלבש בהתאם בשנה הזאת (2019) היה: "Camp: Notes on Fashion" – קאמפ. בעצם הנושא היה להגיע כמה שיותר מוגזם – "יותר מדי", נלהב אך רציני, אהבה לבלתי טבעי – מלאכותי . מצד שמאל יש את קנדל לבושה בשמלה כתומה מעוטרת בקריסטלים ונוצות בצורת כנפיים של

הדוגמניות של ויקטוריה סיקרט (קנדל מדגמנת למותג האופנה ויקטוריה סיקרט ושם הדוגמניות לבושות בכנפיים). לידה בצד ימין, קיילי, היא לבושה בשמלה בצבע סגול לילך וגם היא מעוטרת בקריסטלים, וגם לה יש נוצות על החלק התחתון של השמלה ועל הידיים. בנוסף, קיילי עם פאה סגולה שתתאים לבגדים.

בחרתי בשני העיצובים האלה מבית האופנה ורסצ'ה מכיוון שלאחר הנשף ראו שהמותג הוא בין היחיד שהבינו את הנושא ויצרו בגדים שיתאימו אליו. בנוסף, ראו שהייתה חשיבה מאחורי כל פרט כמו: הכנפיים של קנדל שמכירות את הכנפיים של ויקטוריה סיקרט. הצבעים שלבשו החמיאו לבנות כמו שצריך וראו שעבדו קשה על מנת ליצור את הבגד המושלם לכל אחת מהן. התגובות הטובות לא משקרות והסיבה שמדברים עד היום על העיצוב הזה מראה כמה כל בגד של בית האופנה הוא מיוחד.

אני חושבת שהעיצובים של בית האופנה ורסצ'ה הם מיוחדים, בלתי רגילים ולא דומים לאף מותג אופנה כיום, וכאשר אתה רואה בגד של החברה אתה ישר יודע שהוא שייך לורסצ'ה. אני מאוד מתחברת לעבודה שהמותג נוצר ופועל למען כוח הנשיות וחוזקה והערצה נשית ואני חושבת שזה מעורר השראה. בעיני לכל עיצוב יש המון חשיבה מאחוריו ולכל פרט בבגד יש סיבה. הבגדים והעיצובים מלאים בצבעים, בדים, ציורים והדפסים שקשה לפספס וכך בדיוק בית הופנה והעיצובים שלו מתחברים לפרויקט שלי.

ביבליוגרפיה:

1. ראיון: דיוויד לה שאפל רוצה שיקחו אותו ברצינות, הארץ, נטע הלפרין 2010
<https://www.haaretz.co.il/gallery/art/2010-08-08/ty-article/0000017f-f856-d318-aff-fb7778d30000>
2. pop art the history , jack j sargent , 2013
<https://www.slideshare.net/jackjsargent/pop-art-photographers>
3. מיכל חלבין: "הסאונד היחיד ששומעים על הסטים שלי זה את הקליק של המצלמה"
הארץ, גלעד בר שלו, אדם דש 2023
<https://www.haaretz.co.il/blogs/photoblog/intimatespace/2023-05-03/ty-article-magazine/00000187-dac9-d6a1-ad87-fad96fd20000>
4. "מנטלית אני עדיין שם, בגיל 14": מיכל חלבין לוכדת את שבריריות הנעורים, הארץ, אבי פיטשון 2021
<https://www.haaretz.co.il/gallery/art/artreview/2021-12-30/ty-article/.premium/0000017f-e0ea-d38f-a57f-e6fa52ed0000>
5. vogue runway - versace
<https://www.vogue.com/fashion-shows/designer/versace>
6. It's Versace, not Versachee ,istitutomarangoni, Laura F. Silverio Paulus
<https://www.istitutomarangoni.com/en/maze35/game-changers/the-versace-story-is-all-about-family-values>
7. טלטלה בעולם האופנה: חברת ורסצ'ה נרכשה על ידי המותג מייקל קורס, מעריב, סוכנויות הידיעות, 2018
<https://www.maariv.co.il/business/economic/international/Article-662561>
8. All the hidden details of Blake Lively's Met Gala outfit, including a clutch with her children's initials, Celia Fernandez , 2022, business insider
<https://www.businessinsider.com/blake-lively-met-gala-look-hidden-details-2022-5>
9. About the Versace Tribute Collection, designer eyes
<https://www.designereyes.com/pages/versace-tribute-collection-runway>

10. פסל החירות ומחווה למרילין מונרו: כל השמלות המטורפות מהמט גאלה, וואלה, טניה

גרסיה 2022

<https://fashion.walla.co.il/item/3503760>

11. מט גאלה 2019: מה לבשו הכובבות? , פנאי פלוס, מיטל קויפמן, 2019

<https://pplus.ynet.co.il/shikveshuk/article/5505612>

12. At this year's Met Gala, the theme was camp. To everyone involved, that meant pink., vox, constance grady 2019

<https://www.vox.com/culture/2019/5/8/18535428/met-gala-what-is-camp-pink>

13. Kylie and Kendall Jenner are the most extra campers on the Met Gala 2019

pink carpet, vogue, lucie clark, 2019

<https://www.vogue.com.au/culture/red-carpet/kylie-and-kendall-jenner-are-the-most-extra-campers-on-the-met-gala-2019-pink-carpet/news-story/cf83def62ef61b9c067df86b4504c9c7>

14. THE FEMALE GAZE OF PETRA COLLINS, Lizzie Widdicombe, 2016

<https://web.archive.org/web/20161007192419/https://www.newyorker.com/culture/persons-of-interest/the-female-gaze-of-petra-collins>

15. PETRA COLLINS: ME, MYSELF, AND IPHONE, musee, 2023

<https://web.archive.org/web/20230918184013/https://museemagazine.com/culture/art-2/features/petra-collins-me-myself-and-iphone>

16. האמנית הפמיניסטית שמוכיחה שעולם האופנה לא כזה רע, מאקו חדשות FF, נטעלי

גבירץ, 2016.

<https://fashionforward.mako.co.il/news/127122/>

17. David La Chapelle | fine art , film , photographs

<https://www.davidlachapelle.com>

18. petra collins – artist and director

<https://petra-collins.com/artwork/>

19. michal chelbin

<https://www.michalchelbin.com/about/>

